

Ecz.Mehmet Domaç (TEB Genel Başkanı)

Türk Eczacıları Birliği'nin ve tüm diğer sivil toplum örgütlerinin, hükümet dışı kuruluşların, bildik adı ile NGO'ların kurumsallaşması, büyük bir mücadele gerektiriyor. Kuruluşların kendi kendine aldığı kurumsallaşma önlemleri her zaman ve gittikçe daha büyük bir kayaya çarpıyor. Kurumsallaşma, birçok insanı ve kurumunu rahatsız ediyor.

Uzun zamandır yaptığımız tüm çalışmalar, kurumsallaşma çabalarımızın birer parçası. Biz, kurumsallaşma yolunda adım atmış bir Türk Eczacıları Birliği'nin daha güçlü, sesini daha çok duyurabilir, daha etkili bir örgüt olacağı düşüncesinden hareket ediyoruz. Ancak kurumsallaşmayı statükoculaşma, merkezi demokratikleşme, yerinde sayma olarak algılamıyoruz. Öyle algılayan çok sayıda kurum ve kişi olduğunun, hatta kurumsallaşmanın ülkemizde ne yazık ki her zaman bu olumsuz yüklerle birlikte hayata geçtiğinin farkındayız. Bizse, tam tersine, bir dinamizm, demokratik merkezîyet, üye katılımını artırıcı işlemlerle, toplantılarla, etkinliklerle, hepimizin omuz verdiği bir kurumun, gerçekten bizim kurumumuz olacağını, bizi ileriye taşıyacağını düşünüyoruz.

Bu yüzden, Eczacılık Akademisi, Novagenix, Madde Bağımlılığı Hastanesi, İlköğretim Okulları, Sosyal Tesisler, Reçete Kontrol Ünitesi gibi bizi kalıplaştıran, hayata bağlayan, hayatta gerçek bir güç olmamızı sağlayan işler yapıyoruz. Hayatın izleyicisi değil, oyuncusu olmamız gerektiğini düşünüyor, sorun gördüğümüz alanlara, birliğimizi güçlendirecek alanlara, sadece birer eczacı olarak değil, birer insan olarak hayatımızın tüm öğelerini kapsayan alanlara yönelik "yatırım" yapıyoruz. Bu yatırımları biz maddi yatırımlar olarak değil, insana yapılan, insan hayatına

Sadece ölü balıklar akıntıda sürüklenir. Olayların seyrini değiştirmede yetersizlik duygusuna kapılma, içe kapanmaya neden olur. Biz, yüzünü topluma dönük, kurumsallaşmasının önünde engel çıkaranlara karşı kararlılıkla mücadele eden, değişimden yana, gücünü kendisinden alan bir meslek örgütü için çalışıyoruz. Hepimiz, bu umudun birer parçasıyız. Umut oldukça varız.

yapılan, mesleğimizin ve ülkemizin geleceğine yapılan yatırımlar olarak görüyoruz.

Eczacılık Akademisi, olgunlaşması için gerekli olan süreyi geride bıraktı. Bundan sonra, bu işin amatör bir ruhla daha da profesyonelleşmesi için emek harcayacağız. Avrupa Birliği'ne uyum çalışmaları çerçevesinde, mesleki sürekli eğitimin akreditasyonu için Akademimizin yetki sahibi olduğu, Akademi'den faydalanmayan tek bir eczacının kalmadığı bir sistem yaratmayı umut ediyoruz. Bu çabamızın nedeni, elbette eczacıların mesleki kalitesini yükseltmek. Mesleki kalitenin yükseltilmesinin, eczacının toplumsal saygınlığını, dolayısıyla etkinliğini artıran bir işlevi olacağını biliyoruz. Bundan da ötesi var: toplum sağlığını yükseltmek.

Sadece ölü balıklar akıntıda sürüklenir. Olayların seyrini değiştirmede yetersizlik duygusuna kapılma, içe kapanmaya neden olur. Biz, yüzünü topluma dönük, kurumsallaşmasının önünde engel çıkaranlara karşı kararlılıkla mücadele eden, değişimden yana, gücünü kendisinden alan bir meslek örgütü için çalışıyoruz. Hepimiz, bu umudun birer parçasıyız. Umut oldukça varız.

Ecz. Erdoğan Çolak (TEB II. Başkanı)

TEB Haberler Dergisi Yayın Koordinatörü

eğerli Meslektaşlarım;

Trajediler genellikle sanki bir boşlukta yaşamış gibi tartışılır. Oysa gerçekte her trajedi tarihsel süreklilik içinde yerel ve küresel etkilerle birlikte belli bir zaman ve uzamda cereyan eder.

Yeni yüzyılın başlangıcında yaşadığımız trajik olaylar da bu açıdan bir istisna değildir.

Yaşadıklarımız trajiktir. Bu, birbirini besleyen, büyüten ve tüm insanlığa dayatılan şiddettir ve bu şiddetin gerekçeleri olan güçlerin birbirleriyle çatışmasıdır.

Bu trajik çatışmalara paralel; tarihin anlamına ve önemine uygun olarak dünya ekonomisi, siyaseti ve toplumsal dengelerinde baş döndürücü bir hızla ve uzun etkiler yaratacak değişiklikleri yaşayarak üçüncü bin yıla girdik.

Baş döndürücü hızla yaşanan bu değişikliklerin yarattığı sıra dışı travma duygusu kendisini sürekli hissettiriyor. Toplum ve bireyler kendi kaosunu yaratan bu değişiklikleri tam olarak algılayamıyor ve geleceğin aynasında kendilerini açıklıkla göremiyorlar.

Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki; cehalet erdem olarak göklere çıkarılıyor; bir aptallık kültürü yayılıyor; hayal kırıklıkları vurdumduymazlığı besliyor ve her türden kaçış fantezileri destekleniyor.

Birey toplum değerlerine karşı ilgisini kaybederek, kendi içine dönük bir davranış geliştiriyor, yaşadığı çevreye yabancılaşıyor. Gemisini kurtaran kaptan diyerek bencilleşiyor.

Toplum yaşamını belirleyen tüm normlar; ahlak normları- Örf ve adetler- Hukuk normları- Moda kuralları normları- Dini normlar, bir bütün halinde yasadız, kuralızsız sürekli bir bozulma ile karşı karşıya.

Anomi ve yabancılaşma toplumsal dayanışmayı yok etmektedir. Anomi ile bireysel toplumsal yaşamın tüm alanlarında - iş yeri, sokak, aile yaşamı, kişiler arası ilişkiler- büyük bir çoğunluğun, geçerli olan kuralların geçerliliğini yitirmesi veya bir kesim için halen geçerli olan kuralların diğer bir kesiminin benimsediği ve uyguladığı kurullarla var olmasıdır.

Yabancılaşma kavram olarak iktidarsızlık, kuralızsızlık ve sosyal yönden tecrit olunmayı da içerir. Toplumdan- gruptan duygusal ve moral olarak kopma halidir. Yabancılaşmanın sonuç olarak yarattığı duygular: güçsüzlük duygusu, anlamsızlık duygusu, normsuzluk, tecrit edilme duygusu ve kültürel yabancılaşmadır.

Zenginlik artarken yoksulluk da arttı. Sefalet ve açlık derinleşti ve bütün bunlara bir de çevre tahribatı eklendi. Tüm bu gelişmelerin moral bozucu sonuçlarını yaşamaktayız. Tüm insanlık yeni yüzyılın bir öncekinin kasvetli sicilinden farklı olacağı umudunu canlı tutmak istiyor.

İlacın ekonomi politiği içerisindeki eczacının işgal ettiği alan, eczacının vazgeçilmez olmasını sağlamıyor. Yabancılaşma ve anomiyi, sonuç olarak dayanışmayı, etik kuralları, bilimselliği ve eczacılığın geleceğini tehdit ediyor.

İlacın üretiminde yer alamayan, dağıtım kulvarındaki payını büyük ölçüde yitiren, ilaç danışmanlığı noktasında konumu pekiştirmek yerine bilimsel ve etik olmayan çabalar içerisinde olan ekonomik ve toplumsal örgütlerine destek yerine kavgayı tercih eden, örgüt içerisindeki çatışmaları iktidar olmak adına körükleyen bir manzara, geleceğimize ait umutlarımızı ne kadar geliştirebilir.

Bir meslek örgütü ve üyeleri olarak gelecekte varolmamız ve umudumuzu canlı tutmamızın yolu değişimi algılayan, kendisini ona göre hazırlayan, ortaya çıkan yeni ihtiyaçları karşılayan, bunları karşılayacak kurumları oluşturan, usulleri, yöntemleri geliştiren, teknolojiyi kullanan bir organizasyona dönüşmemiz kaçınılmazdır.

Hoşçakalın, diyalogsuz kalmayın.